RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 125.524 van 20 november 2003
in de zaak A. 49.813/VII-15.870.

In zake : de INTERCOMMUNALE VOOR HUISVUILVERWIJDERING VAN HET KANTON KONTICH (IHK) (in vereffening),
rechtsgeding hervat door :
de c.v. INTERCOMMUNALE VOOR GRONDBELEID EN EXPANSIE ANTWERPEN (IGEAN)
die woonplaats kiest bij
Advocaat M. FAURE,
kantoor houdende te ANTWERPEN,
Mechelsesteenweg 210A

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat I. LAUREYS,
kantoor houdende te BUGGENHOUT,
Provincialebaan 20

tussenkomende partijen :

1. de met de inning en invordering van de milieuheffing belaste ambtenaar van de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest
2. de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest (OVAM),

die woonplaats kiezen bij
Advocaat P. ENGELS,
kantoor houdende te ANTWERPEN,
Amerikalei 73.

D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat de INTERCOMMUNALE VOOR HUISVUILVERWIJDERING VAN HET KANTON KONTICH (IHK) op 7 januari 1993 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van

"een beslissing van de Gemeenschapsminister van Leefmilieu en Huisvesting, DE BATSELIER tot afwijzing van het bezwaarschrift van verzoekster van 10/10/1991, aan verzoekster medegedeeld bij aangetekende brief verstuurd door de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest, OVAM, op 12/11/1992";

Gezien het verzoekschrift tot tussenkomst van 24 december 1993;

Gelet op de beschikking van 3 mei 1994 die de tussenkomst van de met de inning en invordering van de milieuheffing belaste ambtenaar van de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest en de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest (OVAM) toelaat;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur-afdelingshoofd P. DE WOLF;

Gelet op de beschikking van 29 februari 1996 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de regelmatig gewisselde laatste memories;

Gezien het verzoek tot hervatting van het rechtsgeding, ingediend door de c.v. INTERCOMMUNALE VOOR GRONDBELEID EN EXPANSIE ANTWERPEN (IGEAN);

Gelet op de beschikking van 9 september 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 9 oktober 2003;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat J. BERT die, loco Advocaat M. FAURE verschijnt voor de gedinghervattende partij, van Advocaat S. BEECKMAN die, loco Advocaat I. LAUREYS verschijnt voor de verwerende partij, en van Advocaat VAN RENSBERGEN die, loco Advocaat P. ENGELS verschijnt voor de tussenkomende partijen;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd P. DE WOLF;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de verzoekende partij, die als heffingsplichtige onderworpen is aan de milieuheffing zoals bedoeld in hoofdstuk IX van het decreet van de Vlaamse Raad van 2 juli 1981 betreffende de voorkoming en het beheer van afvalstoffen, met haar vordering de nietigverklaring beoogt van de beslissing van de gemeenschapsminister van leefmilieu waarbij haar bezwaarschrift betreffende de navordering van de milieuheffing voor het vierde kwartaal 1990 ongegrond heeft verklaard en waarbij wordt bevestigd dat het openstaande saldo van 20.718.480 Bfr. aldus moet worden betaald, en dit omwille van het feit dat de verzoekende partij geen exploitatievergunning bezat voor de periode van 11 augustus tot 20 december 1990 en het programmadecreet van 20 december 1989 “onverbiddelijk” bepaalt dat een bedrag van 1.000 Bfr./ton verschuldigd is voor het verbranden van afvalstoffen in een niet-vergunde oven;

Overwegende dat de tussenkomende partijen in hun verzoekschrift tot tussenkomst en in hun laatste memorie betogen dat de Raad van State in casu niet bevoegd is op grond van volgende argumentatie :

> "In onderhavig geschil zijn de Burgerlijke Rechtbanken bevoegd;
> Overeenkomstig artikel 47novies, vaardigt de met invordering belaste ambtenaar een dwangbevel uit, bij gebreke aan voldoening van de heffing, intresten, administratieve geldboete en toebehoren;

Na dit dwangbevel kan overeenkomstig artikel 47decies, § 2 verzet aangetekend worden door de heffingsplichtige;

Dit verzet dient betekend te worden 30 dagen nà betekening van het dwangbevel en dient dagvaarding in te houden van het Vlaamse Gewest bij de Rechtbank van Eerste Aanleg van het Arrondissement, waar de standplaats van de ambtenaar die het dwangbevel heeft uitgevaardigd, gevestigd is;

Overeenkomstig § 3 van artikel 47decies schorst dit verzet de tenuitvoerlegging van het dwangbevel;

Indien de heffingsplichtige dan ook niet akkoord is met de op hem ingevorderde milieuheffing, dan heeft de decreetgever aldus een procedure uitgevaardigd waarin de heffingsplichtige zijn verweermiddelen kan laten gelden;

De decreetgever heeft deze procedure expliciet toegewezen aan de Burgerlijke Rechtbanken, zodat de Raad van State onbevoegd is om kennis te nemen van het annulatieverzoekschrift";

Overwegende dat het decreet van 2 juli 1981 betreffende de voorkoming en het beheer van de afvalstoffen, zoals van toepassing op de voorliggende zaak, in artikel 47, § 1, bepaalde :

"Aan een milieuheffing zijn onderworpen de uitbaters van de in § 2, 1° tot en met 3°, bedoelde vergunningsplichtige inrichtingen en van de in § 2, 4°, bedoelde ondernemingen, gemeenten en verenigingen van gemeenten";

dat de §§ 2 tot en met 5 van hetzelfde artikel 47 bepaalden :

"§ 2. Het bedrag van de milieuheffing bedoeld in § 1 wordt vastgesteld op :

1° a) 3.000 frank per ton, voor de vernietiging, neutralisering en de wegwerking van giftige afvalstoffen bedoeld in artikel 2 van het koninklijk besluit van 9 februari 1976 houdende algemeen reglement op de giftige afval in een installatie die niet vermeld wordt onder de punten b) en c) hierna;

b) 500 frank per ton, voor de vernietiging door verbranding van giftige afvalstoffen bedoeld in artikel 2 van bovenvermeld koninklijk besluit in een installatie vergund overeenkomstig artikel 4 van hetzelfde besluit;

c) 400 frank per ton :

- voor de vernietiging anders dan door verbranding;
- voor de neutralisering;
- voor de wegwerking met uitzondering van het recycleren, de terugwinning en het regenereren, van giftige afvalstoffen bedoeld in artikel 2 van voormeld koninklijk besluit in een installatie vergund overeenkomstig artikel 4 van hetzelfde besluit;

2° a) 2.000 frank per ton, voor het storten van afvalstoffen op een stortplaats die niet vermeld wordt onder de punten b) tot en met k) hierna;

b) 1) 900 frank per ton, voor het storten van afvalstoffen op een stortplaats vergund voor industriële afvalstoffen;

2) 100 frank per ton, voor het storten op voormelde stortplaats van shredderafval, afkomstig van de verwerking van autowrakken en schroot;

3) 20 frank per ton, voor het storten op voormelde stortplaats, van afvalstoffen van bodemsaneringsoperaties en van de verwijdering van asbestbevattende bekleding en structuurelementen van gebouwen;

c) 1) 350 frank per ton, voor het storten van afvalstoffen op een stortplaats vergund voor huishoudelijke afvalstoffen;

2) 50 frank per ton, voor het storten op voormelde stortplaats van de recyclageresidu's van de bedrijven die hoofdzakelijk papier- en kartonafval gebruiken als grondstof voor de aanmaak van nieuw papier en karton;

d) 350 frank per ton, voor het storten van afvalstoffen op een monostortplaats vergund voor vliegasse van de thermische centrales;

e) 350 frank per ton, voor het storten van afvalstoffen op een monostortplaats vergund voor verkleinde huishoudelijke afvalstoffen;

f) 1) 350 frank per ton, voor het storten van vrije asbestvezels bevattende afvalstoffen inclusief slibs, op een monostortplaats vergund voor asbesthoudende afvalstoffen;

2) 100 frank per ton, voor het storten van gebonden asbestvezels bevattende afvalstoffen, op een monostortplaats vergund voor asbesthoudende afvalstoffen;

g) 200 frank per ton, voor het storten van afvalstoffen op een stortplaats vergund voor inerte afvalstoffen;

h) 80 frank per ton, voor het storten van afvalstoffen op een monostortplaats vergund voor ijzeroxyde afvalstoffen van de zinkproduktie bekend onder de naam jarosiet en goethiet;

i) 30 frank per ton, voor het storten van afvalstoffen op een monostortplaats vergund voor gips en calciumchloride afvalstoffen;

j) 30 frank per ton, voor het storten van afvalstoffen op een monostortplaats vergund voor mijnbouwafval;

k) 10 frank per ton, voor het storten van afvalstoffen op een monostortplaats vergund voor baggerspecie;

3° a) 1.000 frank per ton, voor het verbranden van afvalstoffen in een oven die niet vermeld wordt onder de punten b) tot en met d) hierna;

b) 300 frank per ton, voor het verbranden van afvalstoffen in een oven vergund voor industriële afvalstoffen en voor het fysico-chemisch behandelen van afvalstoffen in daartoe vergunde installaties;

c) 150 frank per ton, voor het verbranden van afvalstoffen in een oven vergund voor huishoudelijke afvalstoffen;

d) 150 frank per ton, voor het verbranden van afvalstoffen in een oven vergund voor bijzondere afvalstoffen;

4° 350 frank per ton, voor het ophalen van afvalstoffen in het Vlaamse Gewest om gestort of verbrand te worden buiten het Vlaamse Gewest.

§ 3. De milieuheffing is verschuldigd op het tijdstip dat de afvalstoffen worden verwijderd in de in § 2, 1° tot en met 3°, bedoelde inrichtingen of worden opgehaald door de in § 2, 4° bedoelde ondernemingen, gemeenten en verenigingen van gemeenten.

§ 4. Wanneer een afvalstof verschillende verwijderingswijzen ondergaat, is de heffing enkel verschuldigd voor de heffingsplichtige verwijderingswijze die het eerst wordt toegepast.

§ 5. Voor de toepassing van onderhavig decreet heeft elke wijziging van het koninklijk besluit van 9 februari 1976 houdende algemeen reglement op de giftige afval slechts uitwerking mits deze wijziging goedgekeurd wordt bij decreet";

Overwegende dat in de hierboven geciteerde toepasselijke regeling wordt vastgesteld wie aan de milieuheffing zijn onderworpen en het bedrag wordt bepaald van de verschuldigde heffingen door middel van een regeling die aan de bevoegde overheid geen enkele discretionaire bevoegdheid verleent; dat het voorliggend geschil betrekking heeft op subjectieve rechten; dat de desbetreffende regeling geen bepaling bevat die de Raad van State bevoegd maakt voor de beslechting van geschillen met betrekking tot de vestiging van de kwestieuze heffingen; dat de beslechting van geschillen betreffende burgerlijke rechten krachtens artikel 144 van de Grondwet tot de uitsluitende bevoegdheid van de rechtbanken behoort; dat ook de beslechting van geschillen betreffende politieke subjectieve rechten, krachtens artikel 145 van de Grondwet, tot de bevoegdheid van de justitiële rechter behoort, "behoudens de bij de wet gestelde uitzonderingen"; dat de bevoegdheid te oordelen over een geschil betreffende subjectieve rechten niet kan worden ingepast in de algemene annulatiebevoegdheid die artikel 14 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State aan dit administratief rechtscollege heeft verleend; dat bijgevolg de ingestelde vordering niet tot de bevoegdheid van de Raad van State behoort;

Overwegende dat de laatste memorie van de verzoekende partij geen argumentatie tegen de door de Raad van State gevolgde redenering bevat; dat, immers, deze laatste memorie een reactie bevat op een inhoudelijk verschillende argumentatie van de tussenkomende partijen ter ondersteuning van hun exceptie van onbevoegdheid van de Raad van State alsook een uiteenzetting waarom in casu het arrest nr. 53.908, BEKAERT, van 21 juni 1995 niet relevant is; dat evenwel de te dezen door de Raad van State gevolgde redenering totaal verschillend is van evengenoemd arrest,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 99,16 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

De kosten van de tussenkomst, bepaald op 148,74 euro, komen ten laste van de tussenkomende partijen, elk voor de helft.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op twintig november tweeduizend en drie, door de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de HH.	R. STEVENS,	staatsraad,
	E. BREWAEYS,	staatsraad,
Mevr.	A. WIJNANTS,	griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

A. WIJNANTS. **M.-R. BRACKE.**